

линия, а другият полк (18-и пех. Етърски полк) бѣ задържанъ въ втора линия, като главни сили на бригадата. Съ такова назначение 18-и пех. полкъ се разположи на бивакъ западно отъ с. Мързенци.

На 3-и декемврий 18-и пех. полкъ бѣ премѣстенъ въ селото Мързенци, дето се разположи на квартиробиваци. На 6-и декемврий той смѣни 20-и пех. полкъ отъ охранението. Съ това се начена редуването на двата полка въ носене охранителната служба. На следния день, 7-и декемврий, на частитѣ отъ 5-а дивизия бѣха раздадени голѣми окопни сѣчива, съ които тѣ не се раздѣлиха въ продължение на цѣли три години.

Между това, зимата настѣпваше, времето застудяваше, и по позициитѣ се начена единъ доста тежкъ и еднообразенъ животъ. Трудноститѣ станаха особено голѣми, когато се почувствува и липса на хранителни припаси, а такава се яви много скоро следъ достигане на Гръцката граница, защото, поради разрушенията на ж.-п. линия Велесъ - Гевгели, лошитѣ пѣтица и дългата комуникационна линия за войскитѣ въ Вардарската долина, подвозътъ отъ тила стана почти невъзможенъ, а самиятъ край тукъ бѣше беденъ, и не можеше да даде никакви храни за задоволяване нуждитѣ на една тѣй многочислена войскова маса. Дажбата бѣ намалена до крайность: единъ хлѣбъ се даваше за осемъ и повече хора, но и толкова понѣкога липсваше. Изобщо, за частитѣ, които бѣха събрани въ долината на р. Вардаръ, настана истинско гладуване. Тази беда, обаче, за голѣма честь на войската ни, се понасяше отъ Етърци, както и отъ другитѣ полкове на дивизията, съ необикновено търпение и мъжество. Това тежко положение продължи повече отъ месецъ, като постепенно се подобряваше съ възстановяване на ж.-п. съобщение Велесъ—Гевгели.

Тѣй като противникътъ бѣ изчезналъ задъ Границата на Гърция, по фронта на дивизията царѣше пълно затишие. Появяващитѣ се на разни мѣста, отвждѣ Граничната линия, негови разезди, и случайнитѣ имъ срещи съ изпращанитѣ отъ наша страна патрули не промѣняха общото спокойствие на фронта. Частитѣ отпочиваха, привеждаха въ редъ облѣклото и снаряжението си, подреждаха квартиритѣ и бивацитѣ си, излизаха на работа по позициитѣ си и т. н.

* * *

Следъ като българската войска стигна на Гръцката граница, образува „Южния“ фронтъ, който презъ пролѣтѣта на 1916 година имаше следния общъ видъ:

I армия — генералъ Климентъ Бояджиевъ: 8-а Тунджанска и 3-а Балканска дивизии — заемаше отъ Дебъръ до Кожухъ планина (западно отъ I армия бѣха австрийци).

Германската XI армия — генералъ Винклеръ: Алпийскиятъ корпусъ (германскитѣ 101-а и 103-а дивизии), 5-а Дунавска, 9-а Плѣвенска и